

25. Midlertidig Lov om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning. (Landbrugsministeren). [A. Sp. 3969—C. Sp. 1251, 1353].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{3}$ (F. Sp. 3696). 1. Beh. $\frac{11}{3}$ (F. Sp. 4109). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (P. E. Hansen, Kofoed, Ferdinand Nielsen [Form.], L. Pedersen, Hans Nielsen (Viborg A. 1. V.), Johannes Pedersen [Sokr.], Hauge, Jacob Christensen, Wilmann, N. C. Jensen, R. Andersen, C. Sørensen, Lillelund, Mikkelsen, Ellinger). Betænkning (B. Sp. 2837) afgiven $\frac{16}{3}$. (Ordfører: P. E. Hansen). 2. Beh. $\frac{18}{3}$ (F. Sp. 4370). 3. Beh. $\frac{18}{3}$ (F. Sp. 4381). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{19}{3}$ (L. Sp. 1871). 2. Beh. $\frac{20}{3}$ (L. Sp. 1895). 3. Beh. $\frac{20}{3}$ (L. Sp. 1898). Loven stadfæstet 20. Marts 1918. (Lov Tid. Nr. 173).

Loven, der ikke gælder for København og Frederiksberg, gaar ud paa følgende:

1. I Tiden indtil den 1. April 1919 maa intet bestaaende Landbrug *nedlægges* som selvstændigt Brug. (Det er dog tilladt — forsaavidt Servitut ikke er til Hinder derfor — at sammenlægge mindre Husmandsbrug, naar Arealet efter Sammenlægningen ikke overstiger 6 ha). Overtrædelser heraf straffes med Bøder indtil 10,000 Kr., hvorhos Ejeren tilpligtes under en Dagsbøde at genoprette det nedlagte Brug.

2. I Tiden indtil den 1. April 1919 kan *Udstykning* af samlede faste Ejendomme, jfr. Udstykningsloven af 6. April 1906 § 1, som ikke er Hovedgaarde, Selvejrbøndergaarde eller Fæstegaarde, kun ske under Iagttagelse af følgende Bestemmelser: a) ved Udstykning af Ejendomme med et Tilliggende af over 1 Td. Hartkorn skal der forblive en Hovedparcel tilbage paa mindst 1 Td. Hartkorn. b) Udstykning af Ejendomme med et Tilliggende af 1 Td. Hartkorn eller derunder kan kun finde Sted, naar der under Ejendommen indlægges et bekvemt beliggende Areal, der i boniteret Maal maa være lige saa stort som det, der fraskilles ved Udstykningen; det indlagte maa dog ikke være selvstændigt Husmandsbrug. Hertil føjes, at Landbrugsministeren i de i Udstykningslovens § 3 nævnte Tilfælde skal efter at have indhentet Sogneraadets Erklæring være bemyndiget til at fravige de her fastsatte Indskrænkninger